

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan ikke forstå, hvordan ministeren i samme åndedrag kan nå både at sige, at dette er en almindelig brugerbetaling, og at det vil være naturligt, at man i ministeriet tjekker, om tingene følger med prisudviklingen, og at slutte af med, at det i øvrigt ikke har noget med Kort- og Matrikelstyrelsen at gøre.

Når man nu har lavet dette tjek i Boligministeriet, går jeg ud fra – når nu ministeren gerne vil sammenligne det med en privat virksomhed, hvor man tjekker tingene – at man lige har haft notesblokken fremme. Ud over at sidde og udfylde tipskuponer på notesblokken har ministeren vel gjort sig den ulejlighed lige at få oplyst, hvor store de faktiske omkostninger ved at behandle disse sager egentlig er. En professionel virksomhed skal jo også se på, hvordan effektivitet og produktivitet og sådanne ting udvikler sig, og om ikke andet regner man det jo ud, når man afleverer en masse statistik til finansloven.

Kan boligministeren ikke fortælle os, hvad den udregning endte med? Hvad koster det rent faktisk det offentlige at behandle disse sager, og hvordan har tingene udviklet sig, når det nu er så vigtigt, at borgernes betaling bliver forhøjet med 25 pct.?

(Kort bemærkning).

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg ved, hr. Kim Behnke er meget interesseret i, hvordan udgifterne beregnes og skrues sammen, og det er der jo rig lejlighed til at spørge om i udvalget; så kan man få de enkelte beregninger for det enkelte areal, hvis man gerne vil det.

Men sådan hænger det jo ikke sammen, for hr. Kim Behnke sagde heroppefra: Jamen jeg tror bestemt, det er helt andre ting, der er tale om. Der er nemlig tale om, at finansministeren har sendt et lille brev over til boligministeren, som så svarer pænt tilbage. Men jeg kan fortælle hr. Kim Behnke, at sådan hænger det ikke sammen. Det er boligministeren, der har sendt en lille note over til finansministeren og gjort opmærksom på, at her er der nok et område, hvor man godt kan hæve beløbet, uden at nogen sætter noget som helst til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om aktiv socialpolitik. (Særlige regler om hjælp til visse persongrupper).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 14/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Vi har her et ganske fornuftigt forslag, vil jeg gerne sige på mit partis vegne. Det er så fornuftigt, at vi faktisk allerede, da vi i foråret vedtog de nye sociallove, havde taget højde for de problemer, forslaget omhandler, og rettede dem.

Til gengæld har vi senere haft et eksempel på, hvordan en pressehistorie kan accelerere, og vi har set nogle meget uhyrlige tal om, hvor omfattende problemet var, godt hjulpet på vej af visse politiske partier. Jeg synes derfor, det er meget fornuftigt, at vi nu får sat tingene på plads, og at det i bemærkningerne til forslaget også beskrives, hvordan de faktiske tal i virkeligheden ser ud.

Jeg vil gerne sige heroppefra, at jeg synes, det er ret beskæmmende, at man kan se nogle af de fremmeste af landets socialmedarbejdere komme med oplysninger til dagspressen, der ikke er helt i overensstemmelse med sandheden. Det synes jeg er beskæmmende, men jeg håber da ikke, det er et udtryk for niveauet for, hvor godt man følger med rundt omkring i de kommunale socialforvaltninger.

Vi synes altså, det er fornuftigt at ændre tidspunktet for lovens ikrafttræden fra den 1. juli 1998 til den 1. januar 1998, så vi støtter lovforslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også støtte dette forslag. Vi synes, det er sund fornuft at fremrykke ikrafttrædelsestidspunktet for dette punkt i forhold til den øvrige sociallovgivning, således at bestemmelsen træder i kraft den 1. januar 1998, og vi vil gerne bidrage til en hurtig udvalgsbehandling.

Villy Søvnal (SF):

Forslagets formål er at lægge et loft over udbetaling til personer, der ikke har optjent retten til folkepension i Danmark, og der er to persongrupper, der er omfattet af det: udlændinge, der kommer her til landet, og danskere, der i en årrække har arbejdet i udlandet og derfor ikke har optjent ret til dansk folkepension.

Det er en lidt interessant debat – forstået på den måde, at den er et eksempel på, hvordan Folketinget nogle gange bliver pisket rundt af en underlig debat i medierne. Den første medieudmelding var, at det drejede sig om 24.000 personer, men vi ved nu, at det reelle tal er 400 personer. Det er nogle gange ærgerligt, at dementier ikke er af samme størrelsesorden, som når usandheden smældes ud, men det er måske for meget at forlange.

Når vi derefter kigger på de 400 personer, har jeg nogle spørgsmål, jeg ønsker besvaret undervejs. Det er klart, at hvis man får pension, er man også omfattet af de relativt gunstige regler for boligydelse, der gør, at ens boligudgift bliver lille, men det er man ikke, hvis man modtager kontanthjælp. Jeg vil godt have oplyst under udvalgsarbejdet, hvor mange der i virkeligheden havde fået udbetalt mere, hvis man havde inddraget boligudgiften. Så tror jeg, vi ville stå med det, der er det reelle i sagen, nemlig en voldsom storm i et meget, meget lille glas vand. Jeg synes, det vil være interessant af hensyn til den offentlige debat, at vi får sandheden frem, og det antager jeg at alle ordførerne også har interesse i. Det er det ene.

Den anden del af lovforslaget drejer sig om de personer over 60 år, der har børn under 18 år. Her lægger man reglerne om, så der indføres det, der hedder en særlig støtte til børnene, og som er afledt af reglerne for børnetilskud til pensionister. Vi vil godt have lidt flere tal frem i diskussionen, for vi vil godt være sikre på, at vi ikke kommer til at udsætte nogen for negativ særbehandling. Men hvis det ikke er tilfældet, vil vi også støtte den del af lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte, at de regler, der her er tale om, og som vi vedtog med lov om aktiv socialpolitik, træder i kraft allerede den 1. januar 1998 i stedet for den 1. juli 1998.

Tom Behnke (FP):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet er yderst tilfredse med, at da det kom frem, hvordan den virkelige verden ser ud, var ministeren hurtig til at reagere og hurtig til at sørge for, at den pågældende del af det store, samlede lovkompleks på det sociale område blev fremmet til ikrafttræden allerede den 1. januar 1998. Det er nok også det tidligste tidspunkt, der overhovedet kan lade sig gøre i praksis, og derfor er vi i Fremskridtspartiet meget tilfredse med, at ministeren har taget udfordringen op og har sikret, at vi nu får ændret lovgivningen på området så hurtigt som muligt.

Det er selvfølgelig ikke rimeligt – hvad enten der er tale om udlændinge eller om danskere, som ikke har opnået ret til fuld folkepension – at man i visse situationer på grund af supplerende kontanthjælp eller måske endda fuld kontanthjælp kan få en højere ydelse end andre, der er på folkepension. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, det er en klar forskelsbehandling af personer, som egentlig er i samme situation, så derfor er vi tilfredse med, at forslaget er kommet frem. Vi havde selvfølgelig i Fremskridtspartiet gerne set, at man var gået endnu videre, men som forslaget foreligger her og i betragtning af den konkrete problemstilling, er vi tilfredse, og vi støtter forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Dette her er en fremrykning af ikrafttrædelsesdatoen for et element i en lov, som Enhedslisten er imod.

Man kan sige, at det konkrete forslag, hvis man ser det sådan lidt på afstand, bare handler om, at man skal prøve at ligestille nogle persongrupper i forhold til pensionister. Det er jo et meget ædelt ønske, så isoleret set ville vi ikke have noget imod, at man gjorde det. Men problemet er for det første: Hvad er det, det handler om? Og dernæst: Er der rent faktisk tale om, at man får en ligestilling?

Det, vi sådan set synes er det vigtige i denne sammenhæng, er, at nogle har været fremme i pressen med nogle helt vilde tal. Ikke nok med, at man så forsøger at lave en ligestilling beløbs-

mæssigt, det synes vi sådan set er fornuftigt nok, men man går faktisk ind og laver en diskrimination, således at der er en gruppe – og det er heldigvis, som det er blevet klart, en mindre gruppe på måske nogle få hundrede – der faktisk bliver diskrimineret den modsatte vej.

Her er problemet, som man skal prøve at tage højde for, og det vil vi godt prøve at få undersøgt under udvalgsarbejdet, at de normale folkepensionister ud over deres folkepension også har boligydelse og varmemhjælp og deslige ting, som ikke gælder for den anden gruppe. Det vil sige, at man med dette budskab om en tilsyneladende ligestilling faktisk kan gå hen og lave en forringelse af deres levede, og det synes vi er en lidt forkert vej at gå.

Vi har også svært ved at forstå, hvorfor man laver en særordning for disse pensionister, hvis de har børn, i forhold til andre pensionister med børn. Det er efter vores opfattelse en negativ diskrimination. En diskrimination er jo som regel altid negativ, men det er i hvert fald en diskrimination af denne gruppe, som gør, at de stilles anderledes end andre borgere i dette land.

Så alt i alt må vi sige, at det er et lidt underligt lovforslag, der sådan kommer ind fra siden. Det er en fremrykning af et element, som vi under alle omstændigheder er imod, og derfor kan det ikke få vores støtte. Vi undrer os også over, at ministeren ikke har tænkt sig mere om og lavet en egentlig ligestilling af disse grupper, således at vi ikke får en diskrimination både økonomisk og i forhold til spørgsmålet om børn.

Addi Andersen (CD):

Vedtagelsen af dette lovforslag slår proppen i et hul i sociallovgivningen, som har vakt stor forargelse. Ser man bort fra de ekstra opstramminger, som ministeren foreslår, er der blot tale om, at vi slår proppen i lidt for.

Ministerens har påpeget, at problemet ikke har været særlig stort, men det har forargelsen til gengæld. Og selv om det nok har været historien om den lille fjer, der blev til fem høns, kan vi i CD godt forstå, at befolkningen forventer, at ældre opnår den samme økonomiske sikkerhed, uanset hvilken del af sociallovgivningen de hører ind under.

CD vil arbejde positivt for dette lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Nu er det en skam, at den socialdemokratiske ordfører er gået, for jeg ville godt have sagt til hr. Jørn Pedersen – men så kan jeg sige det til hans partifælle socialministeren – at når han svinger sig så højt op med hensyn til de angreb, der har været rettet mod de ting, der ligger bag dette lovforslag, synes jeg nok, det er lidt voldsomt.

Dansk Folkeparti har altså ikke rettet nogen angreb, men vi har selvfølgelig aktivt set i pressen, hvad der er foregået, og det er også derfor, lovforslaget ligger her nu. Det bærer sådan set præg af en hel del fornuft, fordi der nu, kan vi godt sige uden at overdrive, bliver sat en stopper for de ting, der hidtil har kunnet lade sig gøre.

Man kan så bare spørge sig selv – og dér får man selvfølgelig aldrig noget svar, heller ikke i dag – hvordan sådan noget kan lade sig gøre: at det kan accelerere år efter år, uden at de skiftende socialministre har skredet ind over for det. Men nu får denne lov så virkning fra den 1. januar 1998, og det er også ganske udmærket, men jeg kunne godt tænke mig at spørge:

De, der nu har vænnet sig til nogle kæmpestore ydelser – jeg synes ikke, jeg kan læse det sådan helt klart, men det er måske, fordi jeg ikke er for god til at læse – som de har, fordi de i øjeblikket får penge efter kontanthjælpsystemet, bliver altså sat ned til de beløb, som vi taler om her, går jeg ud fra. Det bliver selvfølgelig i sig selv en brat opvågning for de pågældende, men sådan sker der somme tider så meget i ens liv, som man ikke altid kan forudse.

Men med disse ord vil jeg sige, at Dansk Folkeparti vil støtte sagen under udvalgsarbejdet for at få forslaget til hurtig viderebehandling her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg er meget glad for tilståelsessagen fra hr. Nødgaard gående ud på, at det ærede medlem ikke er så god til at læse. Jeg vil sige, at det jo så er desto mere mærkeligt, som vi har oplevet, at hr. Nødgaards formand for Dansk Folkeparti faktisk har udtalt sig meget bramfrit om dette område uden at have læst synderligt på de tal, der ligger bag.

Jeg synes, det havde klædt hr. Nødgaard, hvis der i dag var kommet en tilfreds bemærkning, efter at vi har erfaret, hvor lille det tal, man oppustede til at være et meget stort tal, i

virkeligheden var. Det synes jeg ville være noget, som ville have klædt Dansk Folkeparti, for én ting er, hvad der kører i en mediedebat, men noget andet er de faktiske forhold. Jeg har ikke hørt nogen af dem, der var meget forargede og meget bitre over disse mange mennesker, der havde for god en ordening, beklage, at man var så hårdt ude, og at man nu har konstateret, hvor lille tallet i grunden var.

Jeg er glad for, at hr. Nødgaard i dag fra Folketingets talerstol tilsyneladende har en vis form for bekymring for nogle af de mennesker, der måske nu får lidt mindre, men det andet havde også klædt Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes også, at hr. Nødgaard holdt en meget ydmyg tale i forhold til, hvad vi har været vant til, og det skal jeg ikke kritisere, for det virker klædeligt. Men jeg synes alligevel, det er fantastisk, når man har været med til at bære ved til dette bål i den offentlige debat om, at der var 24.000 mennesker, der fik langt, langt mere, end danske pensionister fik, hvilket ville være en oplagt uretfærdighed også ifølge min opfattelse.

Når man så får bekræftet, at det ikke var 24.000, det var en tresindstyvendedel, det var 400 – og det er i øvrigt meget usikkert, om der i virkeligheden er nogen, der har fået mere, fordi boligydelsessystemet værner pensionister, men ikke kontanthjælpsmodtagere – er det jo også et tegn på, at hr. Nødgaard intet har forstået eller ikke vil forstå, når han gentager spørgsmålet: De, der nu har vænnet sig til det meget høje niveau, hvordan kommer de ned?

Jeg vil sige til hr. Nødgaard, at det ikke er det, der er sagen. Jeg vil godt bede om, at man lader være med, når man nu oven i købet ved, at det er forkert, at blive ved med at bære ved til et bål, der risikerer at bryde ud i en alfortærende brand, som jeg ikke engang forestiller mig at Dansk Folkeparti, når det kommer til stykket, har lyst til.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkepartis repræsentant at komme herop på talerstolen og sige: Vi tog bragende fejl. Vi lod os fange af en mediestorm. Det beklager vi. Det undskylder vi. Det har nogle virkninger, som vi ikke ønskede.

Den fg. formand (Helge Sander):

Hr. Poul Nødgaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, man må håbe, den kan blive kort. Den kunne jo også blive lang, men der er en vis taletid.

Jeg vil godt sige til hr. Jørn Pedersen, at når han gearer sig selv så meget op, er det – og det kan jeg tydeligt mærke, for sådan er livet indrettet – fordi hr. Pedersen har følt sig frygtelig ramt af, at det i så mange år under en socialdemokratisk ledet regering har kunnet lade sig gøre at lave det her cirkus med de danske skatteydere.

Om det er det ene eller det andet eller det tredje tal er i virkeligheden helt ligegyldigt, om det er 1.000 eller 2.000 eller 400 er ligegyldigt. Det, vi diskuterer, er ene og alene, at det i et veloplyst land som det danske kan lade sig gøre at få så høje ydelser, når man ser på, hvad danske folkepensionister hæver, nemlig beløb, som efter vores opfattelse er alt for lave. Socialdemokratiet og SF skulle hellere arbejde for en regulering af satserne til vore ældre mennesker. Det er da chokerede, uanset om det er det ene tal eller det andet tal eller det tredje tal, der har kunnet opnå sådanne ydelser.

Og så vil jeg sige til hr. Søvnald, at jeg er da et ydmygt menneske. Det har jeg altid været, og det vil jeg også vedblive at være.

Den fg. formand (Helge Sander):

Vi tager en ny runde korte bemærkninger.

Først hr. Jørn Pedersen og derefter hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Tilståelsessagen fortsætter jo. Denne gang drejer det sig om, at hr. Nødgaard ikke kan regne eller i hvert tilfælde siger, at tal er ligegyldige. Det er dog interessant. Når man tænker på, hvor meget af Tingets spørgetid Dansk Folkeparti har brugt på at cykle rundt i disse eksempler og disse tal, som oven i købet var forkerte, er det interessant at høre heroppefra, at tal egentlig er ret ligegyldige. Så forstår jeg ikke, at tal spiller så stor en rolle i den debat, som Dansk Folkeparti har lanceret, og i den måde, man har ageret på i denne sag.

Så er det ret interessant at erfare, at da det var borgerlige regeringer, der sad – vistnok indimellem også på det daværende Fremskridtspartis stemmer – havde vi faktisk de samme forhold, og jeg har ikke hørt så meget om, at Dansk Folkeparti, på daværende tids-

punkt Fremskridtspartiet, var interesseret i at ændre ret mange ting.

Men det er interessant at få at vide her fra Folketingets talerstol, at Dansk Folkeparti ikke kan læse, og at Dansk Folkeparti ikke kan regne. Det er to vigtige argumenter, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg bemærkede også, at vi nu har nået en argumentationshøjde i det danske Folketing, hvor tal er ligegyldige. Jamen det er jo dejligt. Så er ethvert udsagn lige godt og lige skidt, men det er det vel også i Dansk Folkepartis univers. Er det virkelig ligegyldigt? Hvis nu tallet er nul, vil jeg spørge hr. Nødgaard, er det så også ligegyldigt? Det er nemlig det, vi får opklaret under udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt gentage, at jeg synes, det ville klæde én umådelig meget, hvis man, når man som politiker går så fuldstændig galt i byen på grund af en oppisket folkelig stemning og har det fantastiske mod, der hedder at blæse med den folkelige stemning, så også havde det politiske mod til bagefter at sige: Desværre, vindretningen var forkert, og vi tog gruelig fejl.

Så spurgte hr. Nødgaard, om SF vil være med til at regulere satsen, og det kan besvares meget kort: Da vi havde den forespørgselsdebat, som hr. Nødgaard også deltog i, og hvor fru Pia Kjærsgaard var klemmt, så hun var nødt til at tilkalde hjælp fra bl.a. hr. Nødgaard, lavede vi et forslag til vedtagelse, hvor vi foreslog, at satsen blev hævet for de pensionister, der kun har den nøgne folkepension, men det ville Dansk Folkeparti ikke stemme for.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu må jeg lige gøre hr. Jørn Pedersen opmærksom på, at i de syv år, jeg har været i Folketinget, har hverken mit tidligere parti eller mit nuværende parti, Dansk Folkeparti, deltaget i regeringen, og hvis vi havde gjort det og havde siddet på regeringsapparatet, sådan som f.eks. socialministeren gør nu, er det klart, at vi ville have rettet sådan nogle skævheder.

Nu angriber man mig hårdt på, at jeg har sagt, at om det er det ene tal, der har fået nogle utrolig høje beløb, eller det er det andet, er sådan set ligegyldigt, for hvis bare en eneste opnår nogle sociale ydelser, som er skæve i forhold til det øvrige samfund, er det jo det, sagen

drejer sig om. Nu kører man så hårdt frem på det med tallene, men jeg synes stadig væk, det er helt fuldstændig ligegyldigt.

Det sande i sagen er, at der er en lang række mennesker, der har modtaget nogle penge. Socialministeren, som sidder dér på sin stol, har erkendt, at det er forkert, at man kan få så høje ydelser efter kontanthjælpssystemet. Nu fører man de pågældende over på det, der svarer til folkepensionens grundbeløb og eventuelt med pensionstillæg oveni, og det er såre fornuftigt.

Jeg vil måske ikke så meget bebrejde den nuværende socialminister, men hvordan sådan et cirkus har kunnet få lov at køre i alle disse år, er det, som Dansk Folkeparti spørger om gang på gang: Hvordan kan sådan noget foregå? Det er så foregået indtil nu, hvor en eller anden avis har fået fat i historien, og så er der kommet lidt forskellige tal frem. Det er, som om det eneste, Socialdemokratiet og SF kan tilføre debatten nu, er, om tallet er det ene eller det andet.

Det, som fru Jensen ude i Sønder Felding er interesseret i, er ganske enkelt, at sådan noget som det, der er foregået, bliver stoppet, og det burde de to ordførere også tilslutte sig. Det er, som om man nærmest taler imod lovforslaget i øjeblikket.

Den fg. formand (Helge Sander):

Idet formanden forudsætter, at der kan komme nye ting på dagsordenen i denne debat, tager vi en sidste kort runde.

Hr. Villy Søvnal og derefter hr. Jørn Pedersen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det skal også blive min sidste, for jeg opfatter det i virkeligheden som nytteløst at diskutere med et parti, der nægter at anerkende, at man tog fejl om et tal, der i stedet for 24.000 hedder 400 eller måske endda mindre. Og når man så siger, at det alt sammen er lige meget, har vi vel nået et punkt, hvor den demokratiske debat ikke nytter.

Jeg synes stadig væk, det ville være klædeligt at høre Dansk Folkeparti sige: Vi beklager. Vi tog fejl. Vi beklager, at vi var med til at bære ved til et bål, der ikke var noget grundlag for. Men det kræver jo, at man både er et stort menneske og et stort parti, så det er måske ikke muligt i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil godt indgå et væddemål med hr. Nødgaard om, at fru Jensen i Sønder Felding ikke var blevet så ophidset, hvis Dansk Folkeparti ikke havde bidraget så kraftigt til den ophidselse med fuldstændig usaglige argumenter, som tilfældet var.

Men når man hverken kan læse eller regne, må vi jo holde fast i det talte ord. Hr. Nødgaard udtalte heroppefra: Det store cirkus, der i årevis er foregået. Må jeg bede om et eksempel på det store cirkus, der i årevis er foregået? Er det udtryk for det sædvanlige fra Dansk Folkeparti, nemlig at det er fuldstændig udokumenterede påstande, som man kommer med, eller hvad er det for et cirkus, som Dansk Folkeparti vil bekæmpe på det sociale område? Hvad drejer det sig om? Er det faktiske forhold, vi skal diskutere, eller er det en ny række påstande, som Dansk Folkeparti hvirvler rundt i luften godt støttet af pressen i nogle situationer?

Lad være med at fritage Dansk Folkeparti for et ansvar for, at der nogle steder i landet er en fuldstændig forvrænget opfattelse af virkeligheden. Dansk Folkeparti har det store ansvar.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

For nu ikke at få hr. Jørn Pedersens blodtryk til at stige yderligere, skal jeg i denne debat kun sige, at beviset står jeg med her, nemlig dette lovforslag. For hvis der ikke havde været noget som helst misbrug af den danske sociallovgivning, var dette forslag jo slet ikke kommet til behandling i dag. Skal jeg bringe flere beviser?

Det skulle ikke være nødvendigt, for hr. Jørn Pedersen har været medlem af dette Folketing i, jeg ved ikke hvor mange år, og så skulle han vel nok kunne forstå, at dette forslag er fremsat af hans egen partifælle socialministeren, fordi der er foregået noget, som vi opfatter som misbrug. Om det så er groft eller ej, kan man overlade til den enkelte at bedømme. Vi synes selvfølgelig, det er groft.

Hr. Jørn Pedersen synes nok ikke, det er noget særligt, men det synes vi altså, og beviset er her, og jeg skal gerne overrække et ekstra eksemplar af forslaget til hr. Jørn Pedersen.

Flemming Oppfeldt (V):

Det er ikke rimeligt, at et pensionistægtepar, som har boet, arbejdet og betalt skat i Danmark i et helt liv, skal have mindre udbetalt i folke-

pension end den højere kontanthjælp, som et ægtepar, der senere i deres liv kommer til Danmark, får beregnet som pensionister.

Eksemplet kortsletter debatten om en fornuftig integrationspolitik, for mange borgere føler, at det politiske system har dannet en slags skjult dagsorden, hvor de oplever, at ydelser for kerneborgere i vort samfund smuldrer, samtidig med at borgere udefra bliver tilgodeset, og det er det, vi oplever i debatten. Jeg siger ikke, at det er retfærdigt, men det er det, vi oplever i debatten, og vi har også fået et eksempel på det her i dag.

Venstre har en anden dagsorden. Vi er ikke bange for de fremmede, og det er proportionsforvrængning at sige, at det er dem, der truer vort samfund, for det er den forkerte politik, der truer. Og selv om antallet af borgere, der som ældre har mulighed for at få mere på kontanthjælp end på folkepension, er ganske få, er princippet helt forkert. Vi skal behandle borgerne her i landet fair og ligeligt. Vi skal stille krav til hinanden, og vi skal have rettigheder.

Derfor støtter vi lovforslaget om, at fra den 1. januar 1998 vil alle maksimalt få udbetalt folkepensionen eller et beløb svarende til folkepensionen. Nogle af de egentlige folkepensionister vil oven i købet få lidt mere i form af boligydelse m.v.

Vi kan altså støtte forslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Hr. Bruno Jerup fra Enhedslisten sagde, at han ikke kunne forstå, at man i et tilfælde som det her ikke bare lavede en egentlig ligestilling, altså en ligestilling mellem de mennesker over 67, der – som hr. Flemming Oppfeldt siger det – har boet og arbejdet hele deres liv i Danmark, og så dem, der kommer til landet senere.

Men når vi ikke kan det, er det jo, fordi vi har nogle regler – og dem er der en god grund til – der går ud på, at man skal have optjent retten til en folkepension. Det er jo derfor, vi har to systemer, og det synes jeg også er vigtigt at sige til hr. Poul Nødgaard på baggrund af den fremstilling, det nemt får: at det bare drejer sig om, at nogle politikere ikke kan se nogle helt åbenlyse fejl og mangler i de regler, der er.

Og grunden til, at de, der ikke har optjent retten til pension, får kontanthjælp, er jo, at man så bruger de eksisterende systemer, og det har ikke været mange mennesker, og der har ikke været de store forskelle i de beløb, det har handlet om.

Det, vi nu gør – og det er jo prisen for at gøre det, vi nu gør – det er, at vi opretter et tredje system med en ny regel. Men det gør jo, at vi kan risikere, at hr. Poul Nødgaard en anden dag kommer og bebrejder regeringen og andre, at vi har for meget bureaukrati og for mange regler og for mange systemer, og spørger, hvorfor vi dog har så mange systemer i stedet for bare at have ét eller to systemer.

Dér vil jeg så kunne sige: Jamen det er da rigtigt, at vi har for mange regler og systemer, men det er jo prisen for, at man ikke vil acceptere, at det at bruge de eksisterende systemer så gav nogle forskelle; altså opretter vi et tredje system. Og dér synes jeg, vi skylder befolkningen at sige, at det er jo det valg, man står over for.

Politik er jo desværre sjældent valget mellem en god løsning og en dårlig løsning. Der er jo næsten altid problemer ved de løsninger, vi vælger, og problemet ved denne løsning er altså, at vi får en ny regel ind i vores sociale system.

Men jeg er villig til at betale den pris for at få denne løsning, for jeg synes, det er meget vigtigt, at befolkningen ikke får den oplevelse, at vi sjusker med deres skatte kroner, men derimod, at vi tager dem meget alvorligt.

Og så vil jeg egentlig blot sige, at jeg er glad for den brede støtte, der har været til forslaget, og selvfølgelig kan give tilsagn om at medvirke til en afklaring af de spørgsmål, der har været stillet fra talerstolen, i udvalget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg havde nær spurgt mig selv: Drømmer du, eller er du vågen? For det, som sagen her drejer sig om, er jo ikke, at der skal oprettes et nyt system i den forstand. Der er tale om, at en kategori af personer nu skal behandles sådan, at de får folkepensionens grundbeløb i stedet for, at man i øjeblikket måler ud til højre og venstre, hvor meget de skal have af det ene og det andet. Så man afskaffer én kategori og opretter en ny, der bliver betydelig lettere at administrere, fordi de pågældende personer nu blot skal have folkepensionens grundbeløb.

Så jeg kan ikke forstå, at socialministeren for ligesom at pynte lidt på sagen kan stå og fremstille det for Folketinget, som om det er Dansk Folkepartis skyld, at man nu opretter et nyt stort bureaukratisk system, for vi opretter jo ikke noget nyt system; vi afskaffer ét system og laver et nyt, der er meget enklere og smidigere.

Socialministeren (Karen Jespersen):

For klarhedens skyld vil jeg bare lige tilføje, at det system, vi bruger i dag, er det eksisterende kontanthjælpssystem, hvor der jo i dag er nogle enkle, faste ydelser og bliver udbetalt en bestemt, fast sats.

Og nu laver vi så et nyt system, der kræver en ny paragraf, hvor vi siger, at hvis man ikke har boet i landet det meste af sit liv og der har været de og de omstændigheder, så skal man have en tredje ydelse.

Og hr. Poul Nødgaard har da ret i, at der ikke bliver det store bureaukrati, men det betyder altså, at vi får en ny paragraf eller et nyt stykke i vores lov, og dér har man så hængt sig i, at vore love er så enormt omfattende og indeholder så mange paragraffer, men som jeg sagde før, synes jeg, vi skylder befolkningen at forklare, hvorfor det her ikke har været lavet om før.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om trafikstøtte til de mindre øer.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 14/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Med lovforslaget her lever regeringen op til den dagsorden, som alle Folketingets partier vedtog den 18. marts i år.

Den dagsorden pålagde regeringen at fremlægge en samlet og langsigtet økonomisk løsning til sikring af færgebetjeningen af de min-